

CERCETAREA PEDAGOGICĂ

VIATA SCOLII

Procesul educației este, după cum se știe, un proces greu, de lungă durată, cu o dinamică deosebit de complexă, proces care implică o rădăre de Sisif, tact pedagogic, dragoste față de copii și un real discernământ în diferențierea factorilor a căror influență se interferează în dezvoltarea personalității elevilor, care implică, de asemenea, cunoașterea acestor personalități și organizarea muncii educative în funcție de specificul și de perspectivele ei de dezvoltare.

Educătorii doresc să cunoască gradarea științifică a cerințelor, în funcție de trăsăturile anatomico-fiziologice și psihice ale fiecărei vârste școlare, să cunoască sistemul de metode științifice prin care se asigură trecerea de la cunoștințe la convingeri și sentimente și de la acestea la concepție, la conștiință, la atitudine, să cunoască explicația științifică și conținutul treptelor respective, metodele și procedeele de formare și consolidare a acestora.

Educatorul așteaptă din partea omului de știință un ajutor mult mai larg în ceea ce privește studiul factorilor care acționează asupra copilului, a cauzelor care sporesc în anumite situații, condiții, rolul și influența unora dintre factori, aceștia determinând direcția dezvoltării întregii personalități moral-spirituale a școlarului.

Cunoașterea factorilor respectivi, însă, a intensității cu care aceștia acționează în educația copiilor și tineretului, nu este suficientă. Educătorii trebuie să știe și cum să contribuie la acești factori. Realitatea din școli arată că încă nu este folosit, la nivel corespunzător, sprijinul organizației U.T.C. și al organizației de pionieri, al familiei, al radioului și televiziunii, al teatrului și cinematografiei, al presei și al literaturii în educația copiilor și tineretului. Parțial este formalismul și platitudinea ce se constată uneori în organizarea și desfășurarea unor activități culturale-artistice și sportive, lipsa de concordanță a acestora cu trăsăturile specifice fiecărei perioade de vârstă, cu deosebire ale vârstei școlare mici și ale preadolescenței, conținutul sărac, uscat al unor dintre aceste activități, abaterile de la discipline școlare din unele școli și chiar unele abateri de la morală noastră socialistă, — toate acestea reclamă o serioasă apropiere a cercetării științifice de viața școlii. Sint necesare studii și cercetări care să ofere pedagogului căi mai sigure pentru a realiza un front unitar de eforturi și acțiuni cu toți ceilalți factori, un front cu o largă influență pozitivă în dezvoltarea multilaterală a copiilor și tineretului școlar, în educația lor patriotică și moral-cetățenească, în educația estetică, artistică, în formarea unei conduite demne, civilizate.

A lega direct și mai strâns conținutul cercetării științifice de problemele concrete ale dezvoltării construcției socialiste — sarcină subliniată în mod deosebit de documentele Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român — înseamnă și o cercetare mai amplă a intereselor și înclinațiilor elevilor, a aptitudinilor creatoare și a căilor de dezvoltare a acestora. Pe baza unor astfel de cercetări, s-ar putea efectua o orientare profesională mult mai științifică, o îndrumare rațională a forțelor umane spre diferitele sectoare ale economiei și culturii noastre naționale.

Prof. Maria Popescu
director
în Ministerul Învățământului

Tematica acestor cercetări trebuie să izvoară însă, direct din realitățile vieții noastre sociale, să răspundă cerințelor obiective ale dezvoltării societății noastre. Unele tendințe de a iniția cercetări științifice pedagogice în mod arbitrar, cercetări rupte de problemele urgente ale instruirii și educării viitoarelor cadre ale construcției socialiste și comunismului s-au dovedit cu totul ineficiente în viața și activitatea școlii. Învățătorii și profesorii au sarcini deosebit de importante și bine determinate. Ei trebuie să dea societății noastre tineri înarmați cu înalte cunoștințe științifice și tehnice, cu un larg orizont de cultură, cu o concepție științifică asupra naturii și societății, cu trăsături morale înalte, cu o conștiință socialistă. Pedagogii așteaptă de la cercetarea științifică nu orice fel de ajutor, ci un ajutor competent, științific, în formarea unor astfel de cadre.

Pentru ca cercetarea științifică în domeniul educației să corespundă acestor cerințe obiective, considerăm că o strânsă colaborare a cercetătorilor cu institutele de perfecționare a cadrelor didactice, cu secțiile de învățământ și societățile științifice ar fi de un real ajutor.

O astfel de colaborare, ca și legarea tot mai strânsă a cercetărilor pedagogice de celelalte cercetări din domeniul științelor umanistice și sociale, cu deosebire de cercetările sociologice și psihologice, va determina, pe lângă dezvoltarea gândirii pedagogice în problemele educației și o mai mare exigență din partea cadrelor didactice în tratarea și rezolvarea problemelor educative, dorința de a contribui prin propria activitate la îmbunătățirea teoriei și practicii pedagogice.

Pătrunderea tot mai intensă a cercetării științifice în viața școlii, în studierea și găsirea căilor de rezolvare a unor probleme esențiale ale muncii educative se va reflecta, bineînțeles, nu numai în folosirea științei și tehnicii moderne, în modernizarea conținutului și metodelor educative, ci și în acest lucru este esențial, în munca și comportarea tot mai frumoașă a tinerilor absolvenți ai școlilor noastre, în patriotismul lor fierbinte și devotamentul nemărginit față de cauza socialismului, în valoarea participării lor la progresul patriei și al omenirii.

Un lucru, cunoscut, firește, și poate de-acum mai puțin prezent în discuțiile noastre, ale tinerilor. Și totuși: care este raportul dintre divertisment și sensibilitate, raport care să elucideze pe cit și posibil și măsura efortului în care trebuie să îl depunem în procesul îndelungat de însușire a culturii. Cultura, ea însăși, și un proces. În continuare...

Răsărit de soare la mare

ȘTIINȚE VECHI ȘI NOI

de conf. univ. dr. docent **Victor Săhleanu**

nică și chimia organică. Ultima a dat, la rândul ei, ramuri speciale, cum ar fi chimia macromoleculor. Biologia s-a despărțit în biologia vegetală și în biologia animală; ultima — într-o protozoologie, într-o zoologie a nevertebratelor și una a vertebratelor etc. Procesul acesta de specializare este foarte caracteristic pentru dezvoltarea contemporană a medicinei. Acum cincizeci de ani se vorbea despre patologie externă (chirurgică) și despre patologie internă. Tratatul de medicină internă includea capitolele de patologie a sistemului nervos... astăzi, cardiologia, sau gastroenterologia, au devenit specialități critice. Se cunoaște butada critică a lui Bernard Shaw, la adresa specializării și a hiperspe-

cializării: de la oameni care se știau foarte puțin despre tot, ajungem la oameni care știu tot despre nimic... Specializarea este, însă, firește, o necesitate impusă mai ales de creșterea volumului cunoștințelor științifice și de rafinarea tehnicilor de cercetare. Apariția științelor noi (și chiar a unor științe foarte caracteristice pentru vremea noastră) are loc și pe alte căi. Unele științe noi care apar prin contact și prin colaborarea unor științe clasice; de exemplu fizica sau biochimia. Contactul este, adesea, mai mult decât o tangență: o largă zonă de intersecție definește, de exemplu, geofizica sau biochimia. Prin creșterea științelor clasice, ele ajung fatalmente, să se apropie și să stabilească legături.

Dar științele vechi, clasice? Inoante în orice caz, adesea tocmai ele poartă și

duc noul cel mai spectaculos — și cel mai important pentru viață — în știința de astăzi. Iată, bunăoară, fizica: de la Planck, Einstein, Bohr, de Broglie, Heisenberg și Schrödinger încearcă — ea este cu totul altă decât fizica secolului precedent. Îndrăzneala de a aborda esența și structura spațiului, a timpului, a substanței și a energiei, nu a încetat în ultimii ani, ci dimpotrivă. Eliberării după voie a energiei nucleare i-au urmat studiile asupra plasmei, inventarea laserilor ș.a.m.d. Iată matematica, știință plină de adevăruri cu vechime de milenii; a avut o extraordinară din ultimii douăzeci de ani este îndeosebi cunoscut. În aceste științe, discipline noi apar în chiar centrul lor, în timp ce în alte științe clasice, ca biologia, asistăm la înmulțirea științelor de graniță (biochimie, biofizică,

biocibernetică, bioinformatică, biologie moleculară, cosmobiologie etc.). Abținutul unei științe nu este dat numai de încrețea lor, ci de nevoi practice, de nevoi teoretice, de condițiile de dezvoltare. Unele științe n-au putut să apară mai devreme, pentru că gândirea omenescă nu era coaptă, pentru că tehnica nu ofereea instrumentația adecvată. Evoluția științei nu este rectiliniară (are ocoluri) nici monotona ca ritm: cunoaște perioade de acumulare cantitativă și de salt calitativ.

Științele „vechi” s-au înnoit prin fapte, prin teorii, prin concepții, prin metode, prin metodologie.

Astronomia a devenit experimentală, odată cu lansarea sateliților artificiali și cu studiul de laborator al fuziunii nucleare, sau al

Grigore Hagiu

Statui industriale

Statul industrial, cu brațele rigide, stilpi mari pe hale, coșuri înșurubate-n sus pe cimpul după-amiezii de Dunăre, toride, cu norii alți de ameni pierzându-se-n apus.

O forță concentrată vă stăruie-n făptură, în modelarea aspră, svirind ce-l de prisos, păstrind numai suplețea urcată drept, și du vertebrele spinării dintr-un tăcut colos.

Vă fie carnea voastră întodeauna focul, să vă neconjoare tandru mijlocul numai ei,

și timpul vă găsească în orice oră locul turnat pe vaste socluri din marmură de-oțel.

Vibrați și-acum, atinse de-o mină viitoare, de-un aer ce se naște sub arcul vostru larg, de pasărea ce vine, probabil, dinspre mare și vă confundă lesne cu virful de catarg.

Statul industrial, cind suie dimineața o nouă zi de lucru, mai luminoasă-n prag, vă desvelim cu griji solemnă trupul, fața, din pinza-nrouată a unui mare steag.

C. DIPSE

DIVERTISMENT ȘI SENSIBILITATE

A. I. Zăinescu

Un lucru, cunoscut, firește, și poate de-acum mai puțin prezent în discuțiile noastre, ale tinerilor. Și totuși: care este raportul dintre divertisment și sensibilitate, raport care să elucideze pe cit și posibil și măsura efortului în care trebuie să îl depunem în procesul îndelungat de însușire a culturii. Cultura, ea însăși, și un proces. În continuare...

tatea sa nu se refuză totuși unor aparențe de pauză cu consecințe directe, calitative, mai târziu. Principiul e că avem ce ne însuși. Suma tuturor valorilor asimilate își dă la un moment dat sentimentul plin al autodiscoveririi. Mai simplu spus, parca ești mai înalt. Miracolul se petrece încot și cu o uimitoare combustie a ideilor. Școala e aceea, care, ca un bijutier, îndrăgostit de propria sa meară, merge pînă acolo încît, după ce ne-a vegheat fruntea și litera clară, ne recuperează mai târziu cu o subtilă și mereu înnoitoare solicititudine. Ne întorc amintirile pe toți, către școală. Și cum, pe bună dreptate, i se spune „factor de cultură și civilizație”, școala — ca o imensă oglindă — ne traversează încă memoria, descoperindu-ne unghiuri, spații noi de gândire, locuri de lumină și umbră unde nimeni altcineva decît noi n-avem puterea echilibrului și ordinea gravă, necesară. Fiindcă noi însine, toți, sintem o școală. Învățăm, totdeauna. Problema e ca acum, în tot ceea ce facem, efortul nostru să satisfacă unitatea pe deplin existentă între munca productivă și cultură, unitele ce se realizează, și într-un caz și în celălalt, prin înseși natura și specificul preocupărilor noastre, astăzi.

Mai precis, în tot ceea ce facem, să delimităm clar divertismentul ca sumă de preocupări extraproductive, extracurriculare, care au scopul de a încuraja plăcerea ușoară a divertismentului și, cu girul astfel obținut, elevul relatează într-o scrisoare succesul pe care, chipurile, l-a avut în fața profesorului.

Un alt exemplu tot din orașul B., unde fîmtează de mai

mulți ani un cenacul literar. Cîteva tinere nime din proza și poezia noastră contemporană și-au făcut ucenicia aici. Precedente deci pentru o bună activitate există. Cenacul însă trăiește soarta cercului veșnic închis și nu datorită unor critice organizatorice. Nu „Asta-mi place, asta nu-mi place!” așa se discută. De ce? — decurtul nu se explică. Gesturile sint argumente. Și așa cenacul literar din orașul B. nu se remarcă decît rareori dincolo de scurta limită a divertismentului.

Situații asemănătoare se întâlnesc desigur nu numai în cazul unui individ sau altul și nu numai în orașul B. La Televiziune, de pildă, uneori, voci și prezențe distonante cîteodată, mișcări alerte încetează micul ecran: un dialog mai lung decît numărul muzical sau geografic care urmează, un cîntec banal, de circumstanță, „melodic” mai mult prin mișcările interpretului. Divertismentul deci ușor sesizabil. Pe urmă ne mirăm de ce în sala de concerte a Radio-televiziunii, unui spectator își manifestă simpatia față de interpret prin hurdăcături pe scaun și fluterături.

Mă gîndesc că nu sensibilitatea spectatorului este uneori de vînd ci practica însăși a divertismentului. Și parca, în asemenea ritm și profunzime în care ne concentrăm cotidian preocupările, divertismentul pus cap de afiș cu bună intenție nu poate avea, în cele din urmă, decît soarta pragului ros de la intrarea într-o clădire. Intre divertisment și sensibilitate trebuie puse efortul nostru și receptivitatea ca punți de trecere către ceea ce e cu adevărat profund și iar nu simplă circumstanță.

plasma. Astronomia a fost, dintodeauna, utilă practicii (în calendaristică, în navigație etc.), dar a devenit într-alfel practică de cînd folosim sateliții pentru telecomunicații și de cînd prăgăm astronave pentru zborul cosmic. S-ar putea spune chiar, că astronomia a inclus o ramură a tehnicii, de cînd fabricăm corpurile ceresti și planele. În sistemul solar, circular — momentan — peste o sută de astfel de „aștri” artificiali.

Să mai notăm științarea unor „practici”: ne referim la medicina, la tehnica în general... Azi spunem: știința medicală, științele tehnice.

Multitudinea și multiplicitatea științelor nu exclude, însă, conturarea unor preocupări majore, a unor linii directoare în evoluția științei de azi, spre știința de mine. Este ceea ce merită o discuție specială.

C. DIPSE

Desprins cu aproape 24 de ani în urmă din natele pămînturi maramureșene, pictorul C. Dipse și le recheamă continuu, le caută țările, le evocă aromele. Pare că peste spațiu și timp rădăcinile omului caută cu stăruință obședant, vechile lăcașe dăruitoare de sevă. Expoziția personală (cea de a 6-a din activitatea artistică) dezvăluie elevatului acest sens al trăirilor și căutărilor sale, impune poezia drumul său irevocabil în artă. C. Dipse înegal uneori, e înalte de orice, pictorul omenilor și locurilor natale. Peisajele sale (dominante în economia operei) readuc mai pregnant decît chipurile („Pădurencele”, „Sîta Nastasia”), o lume vie și robustă a satului, o lume a cărei vitalitate e prezentă în coline și dealuri, ogoare și copaci, în corolele delicate ale florilor ori în smulghul dens și material al ocolilor. „Trecerea vîntului” redată prin geometria tonică a vîilor proaspăt sădite, sugerează cu acuitate senzorială miștile truditurilor, vibranta muncă colectivă săvîrșită într-un moment anterior. „Prima zăpadă” respiră a ceeași permanență umană, distilată înefabil în atmosferă, în muni, în copaci, ca și liricele lucrări „La buza cerului”, ușor înclinată către ilustrativul ideii, ori „Oalele nănașei” evocatoare a unor obiceiuri străvechi, a frumuseților de lut și culoare ce-au înflorit sub degetele bătătorite ale moșilor artiștilor. Există în Dipse energii în clocot un dinamism interior, de cea mai autentică obîrșie rurală. De aici preferința sa pentru o natură stenică, în piergă, ale cărei ogoare au fluiditatea materiei geologice („Obcine”), pentru erupțiile naturale ciclice („De-

C. DIPSE — „Jocul mieilor”

ghet”, „Vremea răchitelor”), pentru atmosfera și miremele tari ale vegetației („După ploate”). Poate că aceleși afinități au adus în tablourile sale violențe fauviste (dinlucru! acut dintre roșu și albastru din „Plaur”) ori densitatea de flăcără ale cromaticei unui Van Gogh, a cărui influență e vădită adesea și în subiect, în viziune („Sori”), în modul de organizare a suprafețelor, în desenul decorativ realizat prin ondularea bărbătescă a liniei sau prin interpereră, acazată a acesteia („Bute” și în general cerurile peisajelor), în vibrația pensulei.

Partea cea mai originală a lucrărilor expuse o constituie fără îndoială aceea în care pictorul recompoze ca vagi nostalgii universale geografic al copilăriei și adolescenței. Fiecare element al peisajului de o simplitate aproape nefrăzescă (cîteva coline, case ori copaci) se transfigurează căpătînd capacitatea miraculoasă de a chema prin intime și subterane asociații, stoluri de gândiri, de senzații trăite cîndva. De aci aerul ușor fantast, de basm, al locurilor, cu canoanul infantil și grave, în același timp, cu dramatismul incertitudinii și ireversibilității. Această lumină înghetată a amintirii, aceleși tonuri tene, reflexive, încărcate cu emoția densă și surdinizată a confesiunii reunes în adevărate file de jurnal cîmpurile din „Singer” cu imaginele de burg ale Băii Mari („Pe corso”), poezia nativă a unui piștor, preșcolară („Joca mieilor”), cu strălucirea primei zăpezi ce-au fascinat retina imaculată a copilului („Prima zăpadă”).

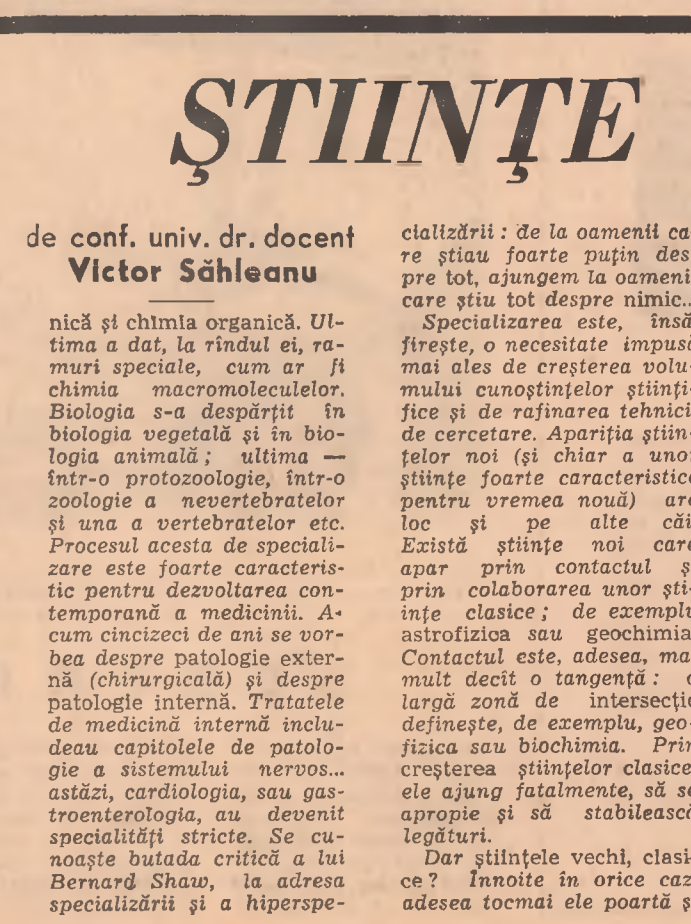
Ejerveșcența lăuntrică, capacitatea de sugesție a imaginilor plastice, lirismul lor aparte, degajat de o bogată și sensibilă memorie afectivă, cenzurat permanent și lucid, tendința către cerebralizare (evidentă mai ales numai într-o parte a lucrărilor), către meditație și soliditate, rare proprietăți de a răgăsi entuziasme vechi, converg către biografia unei arte autentice și personale, unei arte dispuse încă acumularilor.

CORNEL RADU CONSTANTINESCU

*) Expoziția de pictură C. Dipse deschisă în sălile Fondului Plastic din Bul. Magheru nr. 20, București.

DRUMUL DE AZI AL ȘTIINȚEI

Așa cum s-a mai spus și se repetă mereu, știința de astăzi este o „știință nouă”. Aceasta înseamnă că are trăsături distinctive față de știința generațiilor precedente — și una dintre aceste trăsături este apariția continuă în ritm urlaș, a unor ramuri științifice noi. Aceste științe se dezvoltă în urma unui proces de diferențiere și în urma progresului metodelor analitice de cercetare. Ele ar putea fi numite specialități, iar însușirea cunoștințelor corespunzătoare este denumită, în mod adecvat, specializare. În acest fel, chimia s-a despărțit în două ramuri mari: chimia anorga-

Scrutări intermoleculare

- Industrie ● Agricultură
- Știință ● Industrie
- Știință ● Industrie
- Agricultură ● Știință

AZI

C E S Ă F I U ?

Sub titlul „CARE-I CEA MAI FRUMOASĂ MESERIE A SATULUI?“, am publicat zilele trecute scrisoarea trimisă redacției de către absolvenții Școlii generale de 8 ani din Rădoiești, raionul Roșiorii de Vede. Așa cum le-am promis, răspunsurile nu vor veni de la noi, ci de la cei care au îmbrățișat de acum o meserie în agricultură, devenind astfel cei mai autorizați sfătuitori: mecanizatori, zootehniști, legumicultori, contabili etc. — oameni cărora munca de mult le-a adus primele satisfacții și pe care tot munca i-a afirmat.

Vom continua și în viitor dezbateră începută prin pagina de față; prin aceasta urmărind să prezentăm cit mai complet celor ce se află acum în fața firescului semn de întrebare: „Ce să fiiu“ — și în adevăratul său colorit — frumusețea fiecăreia din meseriile satului de azi și de mâine. Pentru că, așa cum se sublinia și în Rezoluția Congresului al VIII-lea al UTC, în primul rind tinerii se cade să fie îndrumați spre acele sectoare ale agriculturii unde se simte mai mult nevoie de pricepere și vigoare, de devotament și pasiune, adică la volanul tractorului, în zootehnie, legumicultură, pomicultură...

CEA MAI FRUMOASĂ MESERIE

MECANIZATOR

Mot întotdeauna reporerii îl numesc „strunitor ai miilor de cai putere“ sau, simplu, „oamenii de pe tractoare“. Și sînt mulți cei ce răspund prezent acestei principale meserii a satului, practic născuți în anii noștri. Peste optzeci și una de mii la sfîrșitul anului trecut. Cîți vor răspunde în același fel la sfîrșitul prezentului cincinal? Cu aproape 25.000 mai mulți. Pentru că, prin Directivele Congresului IX al partidului, baza tehnico-materială a agriculturii cu atîtea tractoare prevăzută să se dezvolte.

Deci încă douăzeci și cinci de mii de tineri din Banat și Oltenia, din Eadrăgan și Dobrogea, de la poalele răsăritene ale Obcinelor și din interiorul cununiilor Carpaților vor trăi în această perioadă emoția primei porniri a tractorului și a combinei, a celui dintîi recoltate adunate de pe hectare lucrate de ei mecanizat. Dar toți cei ce acum sînt vestiți — și Eroul Muncii Socialiste Gheorghe Ene de la S.M.T. Balaciu, care, de curînd, și-a aniversat al cincisprezecelea an de muncă în brigada de tractoare; și Nicolae Vrăjitoru — șeful uneia dintre cele mai vestite brigăzi de tractoare din Oltenia; și Constantin Panait de la S.M.T. Huși care împreună cu ortacii săi au asigurat în anii de cînd lucrează pe ogoarele cooperativei agricole din Tirzîu un spor al producției (față de terenurile lucrate nemecanizat) de peste 1.000 vagoane cereale; și Cezar Hotnag și Gheorghe Vieru de la S.M.T. Rădăuțeni precum și alți mii și mii de mecanizatori — au trecut prin clipele emoției celui dintîi „manej“ al tractorului. Pasiunea însă, dorința lor de a deveni buni meseriași le-au dat bărbăție, au constituit fundamentul realizărilor ce i-au afirmat.

Intrebă-l acum pe oricare dintre mecanizatori, pe oricare dintre acești adevărați ostași pe frontul recoltelor mari: „care-i cea mai frumoasă meserie a satului?“ și răspunsul primit va fi unul: cea de mecanizator! Ce-i dă această înțietate? Sincer, dezvoltîndu o puternică trăire, Nicolae Vrăjitoru, mărturisise: „în primul rînd aportul mașinii strunite de om la creșterea producțiilor, la ușurarea eforturilor depuse de fărîm. Apoi, solicitarea multilate-

rală a tractoristului, care trebuie să fie nu numai un desăvîrșit mecanic și conducător, dar și un priceput agronom: permanenta sa prezență în mijlocul cîmpului, a lanurilor de grâu și porumb, a tuturor celorlalte culturi ce constituie adevăratul certificat al muncii sale semnat, în timp, cu plugul la arat, cu semănătoarea la semănat, cu cultivaorul la cultivat, ori cu combina la recoltat“.

Omniprezenta în cîmp a celui ce lucrează cu tractorul și semănătoarea, cu combina și cultivaorul, cu alte aproape cincizeci de mașini agricole din primăvară și pînă toamna tîrziu, nevoia de fiecare minut, de a face ceva pentru a cunoaște mai bine mașinile — mereu mai diversificate, mai moderne — pretențiile fiecărei culturi pentru care milia Vrăjitoru, sînt tot atîția factori împliniți acolo unde lucrează el și care înseamnă, pe nisipurile Brațoveștilor, sporuri anuale de peste 800 kg grâu la hectar (media ultimilor patru ani) față de perioada cînd despre tractoare nu se știa aici decît din auzite.

Care este contribuția mecanizării în creșterea producțiilor de grâu ori de porumb? Cercetătorii o „rotunjesc“ la 15-20 la sută. Deci ceva pipăibil, un obiectiv de realizat către care își mobilizează eforturile fiecare tractorist. Și cite satisfacții nu-ți oferă această urmărire în necunoscut, la un moment dat! Abia toamna, la „numărutul bobocilor“, cînd se ațează faț-n față munca și rezultatele ei, poți trage concluzia fustă: am făcut bine sau am greșit la lucrarea X.

„Mecanizator — meserie aleasă a satului, de prestigiu, cu putere de afirmare, de viitor. Frumoasă, dar de loc ușoară. Și cum ar putea fi ușoară cînd mecanizarea constituie unul din principali piloni pe care se sprijină progresul tehnic în agricultură, producțiile ridicate? Aceasta este, de altfel, și principalul motiv ce te face să te simți mîndru că, fiind bun mecanizator, participi la consolidarea acestui principal pilon ce — pentru sfîrșitul cincinalului — înseamnă un spor al producției agricole de 26-32 la sută. Pentru că și pîinea, și carnea, și laptele, și vinul tot în brazda trasă de tractor își au obîrșia!

A SATULUI

LUCRĂTOR LA CÎMP

„...Să-i potrivești o suviță de pîr care scapase de sub basmaua înforată. „E greu să răspunzi în citeva cuvinte la o asemenea întrebare. Eu am cea mai răspîndită, mai veche și mai obișnuită meserie a satului — lucrez în cîmp, la brigadă. La prima vedere se-ar părea că noi, cei permanenți în brigăzile de cîmp, nu putem vorbi de o anumită specializare ca cei din legumicultură, zootehnie, pomicultură. Meseria noastră nu are nimic spectaculos, interesant, adică ei i-ar lipsi acel magnet de care vorbesc cei de alte profesii. Păreră se păstrează de cînd oamenii munceau pămîntul așa cum se moștenește din tată în fiu, orientîndu-se după soare, ploaie sau sărbătorile din calendar. Azi, sapa are însă și știința ei. Urmind cursurile învățămîntului agrozootehnic, participînd

la diferite întîlniri cu specialiștii, citind broșuri, ascultînd expuneri, oamenii au ajuns să înțeleagă, explicîndu-și singuri, de ce este nevoie să „prînz“ o anumită perioadă pentru unele lucrări de întreținere; de ce trebuie respectată distanța între plante, cînd și cum se administrează îngrășămintele chimice, care și în ce cantitate etc. Pînă și praștia cu sapa are acum „teoria și practica“ lui. Pe scurt, vreau să spun că multe „taine“ poartă și multă răspundere cere această meserie în aparență cea mai simplă. Tocmai în această constă după mine farmecul ei“.

Cooperatoarea Constantină Gheorghe din Comana, raionul Giurgiu, a tăcut. Apoi s-a scuzat, plecînd spre ogor. „E mult de lucru și pămîntul n-așteaptă“.

POMI-CULTOR

La Păușești-Măglaș, în uriașul său... laborator întins pe numai puțin de 47 hectare l-am întîlnit pe un cunoscut pomicultor argeșan, Constantin Ticărel. L-am cerut părerea asupra celei mai frumoase meserii a satului. „Servim la masă un măr, o pară sau un alt fruct. Ne place forma, aroma, coloritul. Se știe oare de cître toți că fructele, cu cit sînt mai frumoase, cu atît mai mult au acumulat în ele munca omului, pricepera sa? Pentru că a fi pomicultor nu e deloc ușor. Trebuie să înveți mult și despre multe. Botanică, genetică, entomologie, fizică, chimie. Numai așa se pot întreprinde multe acțiuni care să ducă la mari producții de fructe, de calitate; care să mărească bogăția dealurilor și a terenurilor nisipoase ce au devenit, prin munca omului, adevărate grădini.

„Să schimb cu alta meseria de îngrijitor?... Asta nu! Nu știu ce ar spune alții, dar eu nu mă simt în stare să mă despart de ferma de animale! Aici mi-am găsit eu o mare fericire. Mai înainte, adesea stam și, ca un copil, mă gîndeam: măi frate, dar ce... mașinarie trebuie să fie și în animalele astea! Le dai lucerna, țărîțe, coconi, apă, pasc iarbă și vaca-ți dă lapte, oia lîină iar găina ouă. Fiecare, diferit. Ferieții trebuie să fie aceia care cunosc mecanismele astea... Și dumneața le poți învăța — mi-a spus într-o zi tovarășul inginer. Hai la noi în sector și vino la învățămîntul agrozootehnic! M-am dus. Și colo și colo. Seara citeam acasă că de, ca orîndea — ca să știți trebuie să înveți. Am citit despre anatomia și biologia animalelor, despre selecție, despre furajele combinate, despre aplicațiile chimiei și ale electricității în zootehnie. Abia după aceea mi-am dat seama că meseria de îngrijitor e tare pretențioasă. Trebuie să înveți nu numai. Altfel rămîi ciobanul sau vîcarul de altă dată, nestiutor și neputincios să intervină cîndva într-o situație. Și atunci cum rămîne cu bădălia ce o dam pentru producția de trei mii litri lapte ce ne-am propus să o realizăm anul acesta de la fiecare vacă furajată? Cu atîcuna de selecție?“

ZOOTEHNIST

„Să schimb cu alta meseria de îngrijitor?... Asta nu! Nu știu ce ar spune alții, dar eu nu mă simt în stare să mă despart de ferma de animale! Aici mi-am găsit eu o mare fericire. Mai înainte, adesea stam și, ca un copil, mă gîndeam: măi frate, dar ce... mașinarie trebuie să fie și în animalele astea! Le dai lucerna, țărîțe, coconi, apă, pasc iarbă și vaca-ți dă lapte, oia lîină iar găina ouă. Fiecare, diferit. Ferieții trebuie să fie aceia care cunosc mecanismele astea... Și dumneața le poți învăța — mi-a spus într-o zi tovarășul inginer. Hai la noi în sector și vino la învățămîntul agrozootehnic! M-am dus. Și colo și colo. Seara citeam acasă că de, ca orîndea — ca să știți trebuie să înveți. Am citit despre anatomia și biologia animalelor, despre selecție, despre furajele combinate, despre aplicațiile chimiei și ale electricității în zootehnie. Abia după aceea mi-am dat seama că meseria de îngrijitor e tare pretențioasă. Trebuie să înveți nu numai. Altfel rămîi ciobanul sau vîcarul de altă dată, nestiutor și neputincios să intervină cîndva într-o situație. Și atunci cum rămîne cu bădălia ce o dam pentru producția de trei mii litri lapte ce ne-am propus să o realizăm anul acesta de la fiecare vacă furajată? Cu atîcuna de selecție?“

2.342.000 lei s-au încasat prin valorificarea produselor animale care abia ar fi început în 287 de vagoane convenționale. '66 înseamnă, însă, la Cilieni un an cu o greutate specifică și mai mare pentru zootehnie.

„Un caz aparte la Cilieni? Nicidecum! În marea acțiune de materializare a politicii partidului, creșterea animalelor a devenit unul din sectoarele de producție care asigură veniturii mari în mai toate cooperativele agricole, în gospodăriile de stat, iar în deletrificarea de îngrijitor, o adevărată meserie ce poate certifica o acumulare de cunoștințe. Ea poate diferenția pe cei mai buni, așezîndu-i orînd în banca din față. Rezultatele obținute fiind notele de apreciere. Aproape un milion vaci de lapte, două milioane și jumătate de porci, șase milioane de oi sînt crescute acum în ferme și combinate unde tot mai mult activitatea tînde să se desfășoare după reguli științifice, verificate în practică, unde totul se supune acțiunii și priceperii omului.

Drumul e însă abia la început. Cincinalul „rezumă“ o activitate asiduă la citeva cifre: să ajungem pînă în 1970 la 5,2-5,4 milioane bovine, dintre care jumătate vaci de lapte, la 6,9 milioane porcine și la 13,8-14,4 milioane oi — în cea mai mare parte cu lîină fină și semi fină — la producții de lapte și lîină mult mai ridicate față de prezent. Dar cit efort se cere deus pentru a se urca la timp — mai deverse chiar — cea mai înaltă treaptă a podiumului! Cine, sau mai bine-zis cu ajutorul cui să se pornească această acțiune, decît cu a unor adevărați meseriași, a unor pasionați îngrijitori?

Zootehniști... Această meserie a satului are în conținutul ei — poate cel mai mult dintre toate — simțul, trăirea celui ce și-a ales-o. E firesc. Se muncește cu material viu...

CONSTRUCTOR HIDROTEHNIC

I-am transmis lui Petre Dogaru — constructor hidrotehnic pe santierul Stoeneghi — Vișina; Rîmnicu Vilcea; Rast — Negoi și acum, Dăbuleni — Corabia, cu experiență de vreo opt ani în meserie, opiniile celorlalți interlocautori, părerea lor despre cea mai frumoasă meserie a satului. „Niciunul dintre ei n-are dreptate, tovarășe! De ce să vadă frumusețea unei meserii numai prin ceea ce fac ei? Și eu așa avea la îndemînă zeci și zeci de argumente prin care să dovedesc că meseria de constructor hidrotehnic este cea mai frumoasă de pe lume. Păi nu este interesant să transformi mîntinile, fundurile lacurilor și ale bălților în

terenuri mănoase, să-i determini pe cartografi și geografi să schimbe hărțile? Să pui stavila în calea apelor în revărsare, iar în spatele digurilor salvațiune culturale să-și dezvoltă în voie rodul? O dată apărute semnele muncii, în cazul nostru ele rămîn pentru todeauna (mă gîndesc și la cele 38.000 hectare redote agricole numai în lunca dunăreană a Olteniei). Deși nu-ți este rostit numele, totuși despre tine, despre munca la de constructor, se vorbește ori de cite ori se pronunță numele lacului, al bălții sau mîntinii dispărute; ori de cite ori se scotocesc producțiile sau veniturile redote agriculturii la Rast, Negoi, Cătaele sau în alte părți.

Nu pot însă să trec peste un adevăr: dreptatea este de partea tuhoilor. Toate meseriile sînt frumoase! Esențial e să-ți placă munca; să simți nevoia să muncești, iar în ceea ce ai realizat azi să nu vezi decît minimum din ceea ce vrei să produci mâine. Eu cred că cei ce ne-au solicitat părerea, acum, cînd își pun întrebarea ce meserie să îmbrățișeze, trebuie să aflu adevărul adevărat: toate meseriile — fie că e vorba de cea de zootehnic, legumicultor, apicultor, moștopompist, mecanizator, contabil sau de oricare altă — au greutatea și, în-deosebi, frumusețea lor. Toate pretind însă muncă, studiu, trăire pentru orice realizări.

Cu păreri prezentate sintetic în pagina de față nu considerăm nici pe departe lămurită în amănunte problema atît de importantă a alegerii profesiei de către tinerii satului. Care e cea mai frumoasă? Cine e mai potrivit să lucreze în legumicultură și cine în zootehnie? „Cine“, „care“, „ce“ — față întrebări puse, cu voce tare sau numai în gînd, de către cei care se află acum în pragul unei importante hotărîri: către ce meserie să-și îndrepte pașii? Rețetele nu se pot, desigur, formula.

Continuînd dezbateră ne propunem însă să satisfacem dorința manifestată, de a prezenta pe larg me-

seriile actuale și de perspectivă a proprietății ale satului, de a le sublinia frumusețea și importanța lor, complexitatea și greutatea inerente, perspectiva și satisfacțiile ce le pot oferi. Coloanele ziarului nostru rămîn deschise pentru cei care doresc să-și spună părerea — venind cu noi argumente din propria lor muncă, reținînd acțiuni ale organizațiilor U.T.C. de a da posibilitatea tinerilor să-și aleagă meseria cea mai potrivită, cunoscîndu-i mai înainte atribu-

- Viața de organizație
- Tribuna secretarului U.T.C. **AZI** și cerințele virstei
- Răspundem la întrebările cititorilor ● Viața

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Brigada „Scînteii tineretului” transmite

VĂ RECOMANDĂM ACEASTĂ INIȚIATIVĂ

„Cupa Gostat”. Autorii nu fac uz de dreptul de exclusivitate. Orice reeditare cu eventuale completări și îmbunătățiri este nu numai admisă ci și recomandată.

...In sfîrșit, s-a ridicat „cortina”. Pe stadionul din Tinca, o adevărată revărsare de tinerțe, de vigoare și voie bună. În aplauzele sutelor de spectatori, locuitori ai comunei și din împrejurimi, defilează coloana sportivilor. O pădure de steaguri, de piepturi voioase, de chipuri îmbujorate. Cinic sute de tineri tractoriști, mecanici agricoli, îngrijitori de animale, grădinari, viticultori și pomiculti, ingineri, medici, funcționari din gospodăriile agricole de stat din regiunea Crișana.

I-a strîns astăzi laolaltă, pe acest stadion, o pasiune comună — sportul; i-a adunat aici o idee frumoasă, o inițiativă interesantă care le sporește posibilitățile de a-și împlini dorința firească, caracteristică tuturor tinerilor, de recreere, de afirmare a calităților fizice și morale, în cultivarea cărora sportul are un rol important. Se întrec în finala „Cupei Gostat”. Este o competiție aflată la prima ei ediție, o acțiune inițiată pentru prima dată în acest an, în regiunea Crișana.

...Obșnuitul semnal al arbitrilor. Echipa de volei și fotbal, atleți și halterofili, sahisti și amatori de tir, încep disputa pentru înțietate, pentru dobîndirea trofeelor puse în joc, oferind pe parcursul unei zile întregi un spectacol însuflețit, pasionant.

Înainte și după finală

O competiție sportivă de masă: CUPA „GOSTAT”

Discuțăm cu tov. ALEXANDRU TORDAI, vicepreședinte al Consiliului regional U.C.F.S.

— Organizarea acestei competiții — ne spune dînsul — a fost dictată de necesități și inspirată de succesul pe care îl are „Cupa S.M.T.” aflată în regiunea noastră, la a III-a ediție. Am considerat că o asemenea întrecere sportivă răspunde cel mai bine condițiilor specifice de muncă ale tinerilor din G.A.S. care, la fel ca și mecanizatorii, își dăruiesc cu multă exigență timpul mai ales în perioada de vară.

Prezentată din vreme în rîndul tinerilor, atât de organizațiile U.T.C. cit și de asociațiile noastre sportive, „Cupa Gostat” a trezit un interes mai mare decît ne-am așteptat. La întreceri au participat majoritatea tinerilor din G.A.S. Remarcăm ca un lucru pozitiv participarea la întreceri, alături de tineri, a conducătorilor tehnico-administrativi, a tovarășilor din activitatea organizațiilor U.T.C. din majoritatea gospodăriilor. Aceasta s-a răsfrînt și asupra participării tinerilor la acțiunile de muncă patriotică pentru amenajarea bazelor sportive. În fiecare G.A.S. există în momentul de față teren de volei, fotbal, în multe s-au amenajat piste pentru atletism și toate au material sportiv care satisface nevoile.

— Cîteva amănunte tehnice —

— Cuprînzînd șapte discipline sportive, „Cupa Gostat” s-a desfășurat în trei etape. Prima, care a avut un caracter de masă și căreia noi i-am dat cea mai mare importanță, au constituit-o întrecerile de selecționare la nivelul fiecărei gospodării. A urmat apoi etapa preliminarilor, organizată în cinci localități. Faptul că la pregătirea acestor manifestări am colaborat mai mult cu comitetele raionale U.T.C. și comitetele de cultură și artă, a putut întregi spectacolul sportiv și cu manifestări culturale-artistice: hore țărănești, spectacole de teatru, au fost mobilizate fanfare care au cîntat și, să știți, nu lipsit de importanță, bufele bine asortate; numărul spectatorilor a fost de ordinul miilor.

Preliminariile au desemnat participanții la faza finală care a avut loc la G.A.S. Tinca. Gazdă și organizator, colectivul acestei

unități s-a întrecut pe sine. Într-un timp record au amenajat un teren de volei care răspunde tuturor exigențelor în materie, au reamenajat un teren de fotbal cu piste de alergări, sărituri și aruncarea greutății și un poligon pentru întrecerile de tir.

Aș vrea să subliniez că succesele în buna organizare a acestei competiții se datoresc în mare măsură sprijinului avut din partea Trustului Gostat, al conducătorii fiecărei unități.

Ne-am adresat și unor cadre de conducere din Trustul Gostat și unitățile sale:

— Cum apreciați această inițiativă?

Unele rezultate tehnice

Cîteva spicuri din clasamentul final al întrecerilor: **ATLETISM:** greutate, I. Anton Fazecaș, 16 ani (Sălărd), III. Vasile Horhoda, 30 ani (Macea); lunge, I. Ștefan Soiom, 24

Nemeth Adalbert, director al G.A.S. Salonta, un membru al „echipajului” care a tras la parimă, alături de tinerii din gospodăria sa etc., etc.

Acest lucru contribuie la cimentarea colectivului de muncă, la dezvoltarea unor relații tovarășești frumoase între lucrătorii aceleiași unități și în primul rînd, a atașamentului și dragostei față de instituțiile din care fac parte. După cum ne-au mărturisit unii dintre tovarășii cu care am stat de vorbă, acestea se numără printre câștigurile cele mai prețioase.

Foto: I. CUCU

De altfel, scurta analiză ce a avut loc la sfîrșitul finalei și la care au participat organizatorii, cadre de conducere din G.A.S., sportivi, a constituit prima acțiune pregătitoare a întrecerii de anul viitor. Cu acest prilej tovarășii ca: Domiru Gligor (director G.A.S. Mocrea), Ștefan Szabo (director G.A.S. Inand), Adalbert Nemeth (director G.A.S. Salonta) etc., au propus:

— Să se introducă în programul competiției și alte probe pentru care există condiții bune de desfășurare ca: hipism, concursuri cu biciclete și motocicletele, jocuri de atenție, și îndeplinire cum ar fi echilibrul la birnă.

— Crearea unor probe legate de specificul meseriilor pe care le au tinerii din gospodăriile agricole de stat. Pentru mecanizatori, de pildă: întreceri în conducerea tractorului, cu

Absențe nemotivate

— Șapte gospodării nu și-au trimis reprezentanții la finală. Pare paradoxal, dar acestea sînt tocmai gospodăriile mai apropiate de Tinca — localitatea unde s-au desfășurat întrecerile finale. Absența de la startul acestei competiții a mai mult de o treime din tinerii cărora li se adresa nu se poate reduce doar la regretul gazdelor — exprimat de directorul G.A.S. Tinca — de a nu le fi venit oaspeții, pentru care s-au pregătit cu atîtă grijă. Nu știm cu precizie care sînt cauzele acestei absențe, cu atît mai mult cu cît simțim, o zi înainte de finală, și-au anunțat participarea ca sigură. Știm însă că și

Făcînd această observație, considerăm necesar să arătăm că ea nu se limitează la cadrul acestei „Cupe gostat”. Urmărim o statistică oferită de consiliul regional U.C.F.S.: la spartachiada de anul trecut, din aproape 29 000 de participanți din orașul Oradea numai 2 000 sînt fete, în raionul Ineu din 14 000 de participanți fetele nu sînt nici măcar 2 000. Un alt exemplu, tot din orașul Oradea: în aceste două luni insigna de polisportiv gradul I (peste 16 ani) a fost cucerită în aprilie de 191 tineri, în mai de 297 tineri. Intre aceștia nu se numără nici măcar o singură fată.

Preocuparea pentru antrenarea tinerelor, care reprezintă peste 40 la sută din totalul uteciștilor din regiune, la mișcarea de cultură fizică și sport este departe de a fi satisfăcătoare.

Diversificarea — o necesitate

După „Cupa S.M.T.”, competiție cu vechime de acum, iată și pentru tinerii muncitori din gostat un nou cadru pentru desfășurarea activității sportive de masă. Succesul de care se bucură prima competiție cit și experiența celei recente evidențiază o idee care trebuie să stea mai mult în atenția aceluia care se ocupă cu organizarea activității sportive, a timpului liber al tineretului, și anume că, reușita, eficiența acțiunilor, capacitatea acestora de a răspunde cerințelor tinerilor depinde de măsura în care se are în vedere specificul și condițiile de muncă ale tinerilor. Este vorba de ceea ce la Congresul al VIII-lea al U.T.C. a fost considerată ca o sarcină importantă a organizației, aceea de a munci diversificat și diferențiat.

Acastă cerință este întru totul valabilă și pentru activitatea sportivă. În acest sens, experiența din Crișana capătă niste valori deosebite, pîndă pentru găsirea unor forme de organizare a activității sportive adecvate fiecărei categorii de tineri și care să cuprîndă în primul rînd aceste discipline pe care specificul unor meserii le reclamă cu necesitate pentru dezvoltarea armonioasă, fizică și morală, a fiecărui tînar.

Și este un lucru lăudabil că în regiunea Crișana inițiativa, în această privință, are flux continuu. Aici au loc, în prezent, și alte competiții de masă cum ar fi „Cupa minerilor” a cărei finală va avea loc la sfîrșitul lunii septembrie și se studiază posibilitatea, condițiile organizării cupei metalurgistilor, constructorilor, textilistilor, lucrătorilor din comerț și cooperație etc. Vrem să sperăm că acum, din rîndul organizațiilor, nu va lipsi nici organizația U.T.C.

N. R.

Cu toate scăderile semnalate considerăm „Cupa Gostat” organizată în regiunea Crișana, cit și proiectele existente drept preocupări fructuoase, inițiative interesante. Nu ne îndoiim că organizațiile U.T.C. și asociațiile sportive din celelalte regiuni nu vor înfrîza în a prelua această experiență, a o îmbogăți și folosi în scopul atragerii unui număr tot mai mare de tineri în mișcarea de cultură fizică și sport.

MIHAI BINȘLEANU, directorul Trustului regional:

— Am sprijinit inițiativa din toată inima. Aș vrea să subliniez efectul stimulator al competiției în producție: fiecare colectiv în parte a fînt să se prezinte la finală nu numai cu sportivi buni, ci și cu bune rezultate în îndeplinirea planului.

— Producția n-a fost deci stînjinită?

— Cu nimic. Dimpotrivă, desfășurată între campania de primăvară și cea de vară, competiția a spulberat un „argument” înlocuit uneori pentru explicarea lipsel de preocupare în organizarea manifestărilor culturale-sportive.

GHEORGHE BULBOIU, director, G.A.S. Tinca:

— Toate manifestările prilejite de această competiție au creat și în unitatea noastră o atmosferă deosebit de bună. Edițiile erau parcă mai vii, munceau cu mai multă plăcere, sportul le-a întărit sănătatea, i-a călît din punct de vedere fizic.

Sugestii pentru ediția a II-a

Expresia „e la-nceput” rareori este folosită ca o acuza. Ea reprezintă mai degrabă o angajare, exprimînd concluzia ce se poate desprinde din experiența oricărui domeniu de muncă și anume, că orice început este susceptibil de corecturi și adăugiri, de perfecționare și îmbogățire. Lucru absolut valabil și în ceea ce privește inițiativa despre care vorbim. Întrecerile, atît fațete pe unități, preliminar, cit și finala „Cupei Gostat”, au însă pe lângă celelalte merite și pe acela de a fi evidențiat posibilitățile de îmbogățire a competiției, de îmbunătățire a metodelor și formelor folosite, oferind numeroase idei pentru viitoarea ediție.

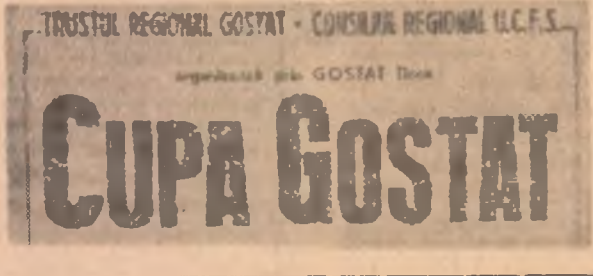
pastrarea unei direcții, corectitudinea și rapiditate în executarea unor manevre, a unor lucrări agricole (cine ară mai bine și mai repede o anumită suprafață de teren de aceleași caracteristici).

Nu putem transcrie toate propunerile făcute, ele urmind a fi discutate, analizate. Refinem însă că participării la această competiție, tinerii și cadre de conducere din unitățile Gostat, și-au exprimat cu toții dorința pentru permanentizarea acestei acțiuni. S-a exprimat, de asemenea, părerea că organizațiile sportive, organizațiile U.T.C. să asigure continuitate în desfășurarea manifestărilor sportive pentru tinerii din G.A.S., să folosească experiența dobîndită — mai ales în întrecerile preliminare ale „Cupei Gostat” — în organizarea cu grijă, pentru a nu stînjini bunul mers al campaniilor, a unor dumnicii culturale-sportive competiții și diferite alte concursuri dotate cu premii precum și a altor activități interesante, atractive.

tinerii din cele 7 gospodării tubesc sportul și că au așteptat finala și că colegii lor cu nerăbdare și emoție.

Probabil că aceasta va face (și noi considerăm chiar necesar) obiectul unei analize. Dar nu va fi de ajuns, fiindcă la startul competiției s-a mai înregistrat o absență, de data aceasta cert nejustificată: FETELE.

În gospodăriile de stat din regiune, alături de băieții lucrează și peste 400 de tineri. Ele nu au fost invitate pe terenul de sport, competiția nu a inclus măcar o singură probă care să le entrecă și pe ele în această interesantă întrecere. Au tot dreptul să se considere nedreptățite.

● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
repo ● Știri ZILNIC inter
viuri reportaje ● Știri
interviuri reportaje ● Știri

INFORMAȚII

CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL

DUPĂ DOUĂ ZILE...

Prin telefon de la trimisul nostru special
la Londra, FĂNUȘ NEAGU

**Cupa României
la fotbal
SEMI-FINALELE**

● STEAUA —
Rapid : 3 — 0
● U. T. A. —
Farul : 3 — 2

Miercuri dimineața, Londra a a-coperit de nori — și la propriu și la figură. Să se plouă (n-am nici o îndoielă că va ploua); cei alții n-au sîni nori de îngrijorare, și s-au îngrijorat în normane, cîștioră, cînd la Sheffield, vestgermanii au terminat învingătorii meciul cu Elveția. 5 goluri marcate, nici unul primit — și pentru că vedeți care tînde să-l pună în umbră pe Pele; e vorba de tîndrul (20 ani) Beckenbauer, jongleur teribil și giteur de clasă mondială.

Ieri în Anglia a plouat cu goluri. Și printre primii care au deschis seria a fost (nici nu se putea altfel) Pele.

Pus să joace rol de „turist” în meciul cu Bulgaria, Pele e cunoscut din plin toate vicisitudinile înguste de această vocation. A fost trîmbiț, a lugi ca un cal, apoi s-a adîmhit — și pentru că e om, și nu numai pentru că e jucător de fotbal, complet, la rîndul lui, a lăsat și el, a mai și trîmbițat un adversar, a protestat la arbitru, a dansat în timpul încălzirii și a

postat foarte docil tuturor fotografiilor. Magistrul s-a comportat și mai marele său (ca vîrstă) don Manuel, poreclit Garincha, după numele unei păsări din tinutul natal, care a înscris un gol în portul bulgărilor cum n-am văzut nici odată, și cred, nici n-am să mai văd multă vreme. A fost falnoasă lovitura „loggia-soca”. Mîghea, trimis de la vreo 20 de metri, a ocălit șutul format din vreo 8 oameni și imediat s-a rotit fulgerător, ca și cum ar fi avut în ea 1000 de spiriduri, spre colul stîng al portii și a intrat în păianjen.

Dintre cei 352 de jucători veniți în Marea Britanie și asigurați contra sumei de 600 milioane de lire italiene, numai vestgermanii au produs o impresie deosebită. Așa cum știam acum clevea zile, continuu să cred că echipa R.F.G. este cea mai periculoasă preten-dentă la titlu suprem. Pînă acum jucătorii ei au făcut cel mai ru-mos meci. „Au școlat Italie!” — se spune aici. Pele și Haller poartă tricouri cu numărul 10 și, fiind-

că amîndoi au strălucit în meciurile de ieri, antrenorii, supertalioși, au lansat cuvînt de ordine apăsătorilor: „Ieșiți-vă de decuși!”

La Middlesbrough, formați Uniunii Sovietice, a întrecut cu mult mai greu decît ne așteptam forma-tia Coreei. Scor 3-0. Sovieticii n-au găsit încă formula de atac, jucătorii lui enorm de mult pe teren, dar nu știu să-și creeze cu-luare de sut. Personal își să spun că nordcoreeni m-au impresionat plăcut prin vigoarea și ambiția lor. Și nu numai pe mine.

Unul din cluburile londoneze a anunțat că va oferi un premiu de 1000 de lire sterlinge golgeterului din acest campionat O, dacă apă-rătorii și li mai înțelegătorii!

Telexul din hotel lui Royal Garden-Hotel funcționînd neîntrerupt 12 ore pe zi, transmite că generalul Cosalo Branco, președintele Braziliei a cerut într-o telegramă lui Pele și colegilor săi, în numele celor 80 milioane de locuitori ai țării, să aducă la Rio cupa de aur.

Atac brazilian la poarta aparată de Naidenov
Teletoto: U.P.I.—AGERPRES

Oameni în luptă cu timpul

Firma clădirii care adăpostește cunoscutul institut denumit IPA este foarte laconică: „Grupul de automatizări”. Dacă s-ar mai practica stilul a-celuia înformat al firmelor cu desene, aici poate ar fi fost pictat bătrînul Cronos. Fi-ndcă oamenii care lucrează aici îl hărțuiesc zilnic bătăile ritmice, comprimă sau dilată timpul aducînd paradoxurile din Cosmos pe ecranele unui tablou de 2 x 3 metri.

„Un tîndr învîrtește la dreapta și la stînga un buton mîinii asemănător celui cu care punem în funcțiune aparatură de radio. În acest rîst-timp un motor electric de pu-tere mare pornește brusc și se oprește tot așa ca să înceapă a se roti din nou în se-nălțime.”

Mi-a povestit mai întîl des-tele unele defecțiuni din cir-culația tramvaielor și a tro-leibuzelor. Lucruri cunoscute. Care dintre noi nu a gădit „măguliștor” măcar o dată la adresa ITB-ului, atunci cînd tramvaiul s-a oprit și vama-nul a anunțat laconic: „Stăm, pană la curent”?

—Ei bine — a continuat to-varășă Felea — aceste lu-cruri neplăcute vor dispăre. Și în general orice defecțiune din rețeaua de alimentare ce ar putea agrava circulația va fi remediată pe loc. Laboratorul nostru de cercetări a realizat un proiect de dispecerat unic pentru toate subsistațele de alimentare cu energie elect-rică ale ITB-ului. Adică în fața unui tablou sin-optic, un singur om, un spe-cialist” apăsînd butoane și mîndînd manete va asigura bunul mers al tramvaielor și troleibuzelor.

Cealaltă lucrare, cerută de Sfatul popular al Capitalei se referă la planificarea lucrărilor de construcții.

Tîndra matematiciană Lucia Ionescu a executat o progra-mă de calcul și o mașină electronică a estimat în valori exacte, lei, ore, kg, metri și litri, toată planificarea lucrărilor date.

„Am mai cunoscut la IPA și alți tîndri. Inginerii Mihai Tîrnăuceanu, Sandu Lazăr și Ștefan Gavăț, au partea lor de muncă la rezolvarea unor pro-bleme importante: automati-zarea unui complex minier, introducerea unor mașini elec-tronice în conducerea procesor-ilor tehnologice, realizarea si-stemului de reglare a vitezei de rotație la motoarele de cu-rent alternativ etc.”

Convertirea energiei creieru-lui uman în alte energii ca-pătătoare forme tot mai largi, pă-trunde în cele mai diverse sec-toare de activitate. Omul se eliberează tot mai mult de munca fizică și hotărăște tim-pul un singur rol: acela de aliat.

VICTOR CONSTANTINESCU

Victorii ale sportivilor români

● OSLO 13 (Agerpres). — În cadrul concursului internațional de atletism de la Oslo, reprezentanții români Ștefan Ciocîrlin și repurtat un frumos succes, obținînd victoria în proba de triplu-salt cu o per-formanță de 16,08 m.

● PARIS 13 (Agerpres). — Voleibaliștii români și-au con-tinuat turneul în Franța jucînd la Nîmes cu selecționata Fran-ței. Din nou victoria a revenit cu 3-1 (13-15, 15-12, 15-13, 15-17) echipei românești.

Meciul dintre formația Por-tugalia și Ungaria, desfășurat la Manchester (Grupa a III-a), a dominat de departe prin in-teresașul stîmînt în rîndul spec-tatorilor, prin valoarea sa teh-nică și spectaculozitate, ziua a 3-a a campionatelor mondiale de fotbal. Cele două echipe au imprimat încă de la începutul jocului un ritm foarte rapid pe care l-au menținut pînă la fluierul final. Portugalia a terminat victorioasă cu scorul de 3-1 (1-0).

În grupa a II-a, la Birmin-gham, echipa Spaniei a capotat în fața selecționetei Ar-gentinei, care a câștigat cu 2-1 (0-0). Ambele goluri ale sud-americanilor au fost marcate de interul stînga Artime. Pen-tru spanioli a înscris Pirri.

La Sunderland, în grupa a IV-a, Italia a învins Chile cu 2-0 (1-0), după un joc de factură modestă.

ACTUALITATEA

Miercuri a părăsit Capitala dl. Rene Maheu, director al UNESCO, care a vizitat țara noastră la invitația Universității din București. Director general al UNESCO, dl. Vasile Viad, director adjunct în Secretariatul UNESCO.

O delegație a Comitetului fostilor de-luși antifasciști, con-dusă de tovarășul ge-neral-colonel Mihai Burchă, a plecat miercuri după-amiază la Berlin pentru a par-ticipa la manifestări-le ce vor avea loc în Republica Democrată Germană cu ocazia a-nerșirii la 30 de ani de la începerea luptei poporului spaniol pen-

tru libertate, indepen-dență și democrație.

Cu prilejul sărbăto-rii Zilei naționale a Franței, Institutul ro-mân pentru relațiile culturale cu străinătatea a organizat miercuri, la Casa de cultură a I.R.R.C.S. din Capitală, o seară culturală franceză. Au participat Eduard Mezincescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile cultu-rale cu străinătatea, funcționari superiori din Ministerul Afacer-ilor Externe, oameni de artă și cultură, ziaristi, un numeros public.

Erau prezenți, de

asemenea, membri ai corpului diplomatic.

În sălile Muzeului de Artă din Iași a fost organizată ex-poziția „Pictori fran-cezi contemporani”. Printre cele aproape 100 expozate se află lucrări reprezentative ale cunoscutilor artiști plastici Jean Baz-aine, Francis Desnoyer, Robert Labujade, Alfred Manessier, Edouard Pignon, Serge Poliakoff, și alții.

La funcționarea echipa-mentului de radio rele și re-leu pentru televiziune pot interveni interuperi de cu-rent. Cuplarea unei surse e-nergetice de rezervă „costă” astăzi cîteva secunde de pauză.

Cu ajutorul instalației conce-pută în atelierul nostru, a-cestă pauză este redusă la cel mult 100 de milisecunde. Practic în acest caz nu va exista nici-o întrerupere în emisia stației de radio sau de televiziune. Panoul care este acum aproape gata va fi montat zilele acestea la un re-leu radiofonic.

Sigur că uneori realizările oamenilor de aici îmbracă for-ma mai puțin „spectaculoa-se”. Dar toate vorbesc des-pre progresul tehnic, atît de necesar economiei. Despre una dintre viitoare realizări mi-a vorbit inginerul electronist, Sanda Felea.

CONTINUARI • CONTINUĂRI

ru și echipa lui Petru Weiss încesupe înzidirea. Cuptorul este încă cald și oamenii se schimbă des.

— Lucrăm în schimburi, ca și oțelarii — ne-a spus mai-strul Emanoil Toma de la sec-tiile cuptoare industriale. Oa-menii lui Rimba Iosif, maistrul din schimbul II au ter-minat demolarea la ora 21. Noi, care trebuie să mai de-molăm pînă la ora 3, conform programării, am intrat direct la zădărie. Am cîștigat 6 ore și sper să mai cîștigăm vreo 4-5.

Șeful schimbului de noapte al oțelăriei (tot tîndr!) ingi-nerul Alexandru Dragoș l-a comunicat: nici un absent. Procesul se desfășoară nor-mal. Și ne oferă o primă „mostră”: cuptorul nr. 2 înce-pe dezarjarea la ora 0,30, cu trei sferturi de oră mai de-verse.

„A doua zi, duminică, am mers direct la cuptorul 7. Furnicar de oameni. Benzî lungi doar de 2-3 metri tran-sportau calupurile de culoa-rea cioclatei. Lucrarea avans-a foarte mult. (Cînd citești aceste rînduri, cuptorul 7 funcționează din plin).

La ora 9 a venit în oțelărie și inginerul Nicolae Sintim-breanu, șeful secției, care se in-teresează la șeful schimbului, tîndrul inginer Cristian Bo-ianglu, care este pulsul pro-ducției. Dă și indicații ver-bale, direct, la telefon, la in-terfon, care rezultatele anali-zelor rapide. De fapt, toată frîmțarea oțelăriei, aproape neobservată pe platformă, se concentrează la biroul dispe-cerii, acest „stat major” al secției.

— V-a surprins liniștea de pe platformă — ni s-a adresat tovarășul inginer Sintimbreanu. E și firesc. Totul e orga-nizat în așa fel, încît orice mișcare are loc la o anumită

ora și minut și nu au voie să se suprapună. Asta duce la fo-losirea mai bună a agregate-lor condiție care, împreună cu folosirea oxigenului și scurtarea perioadei de pregătire a topirii determină îndeplinirea sarcinilor de plan. În acest an trebuie să producem lunar cu peste 10.000 tone de oțel mai mult decît într-o lună a anu-lui trecut. În primul semestru am dat peste plan mai mult de 9.000 tone.

— Si o precizare: la noi nu se observă cînd începe și se sfîr-șește luna. Doar săptămîna, cînd se „rotesc” schimburile. Aflăm de multe ori de la contabili că am trecut pragul altei etape.

Ferestre luminate

despre pictorii amatori... avem cerc...? Ii citi sint?... Apoi cî-tre noi:

— Vă rog să mă criticați... avem și cerc... n-am știut... 16 tineri activează permanent... Am adresat și alte întrebări. — Alo, micuțule, alo, alo... N-am mai insistat. Ceea ce ne interesa despre tinerii de la „Industria stimei” am reușit să aflăm a doua zi de la comitetul de partid, de la serviciul per-sonal și de la alți tovarăși din uzină.

— Mai întîi să vedeți orașul. Trebuie... Am descifrat în insistența cu care a fînt să vizităm noile construcții, parcurile, băile, grădina zoologică, monumen-tale istorice ale Turzii, dragos-tă adîncă față de oraș. Pîm-barea ni le-a relevat și sub alte-

aspecte ca un om al orașului: cunoscut și îndrăgit, mai la ficcare pas îl opeau tinerii sau vîrstnicii lui pentru a-i afla o părere sau pur și simplu pen-tru a-l saluta. Ne-a însoțit în noaptea aceea prin uzine. Ne-a prezentat un număr mare de tineri, vorbindu-ne despre realizările lor în producție și, ca aceeași siguranță, despre viața lor personală, povestî-du-ne biografia multora din-tre ei.

Am înțeles că omul acesta își făcea modest și persever-tenț munca sa de activist.

— Cunoști mulți oameni, și bine... — Se poate altfel?!

„Seara tirziu facem o ulti-mă vizită. O curie mică, co-chelă, cu un trotuar larg din beton și cu o grădiniță impre-miurată de un garduleț din fier forjat, lucrat cu mult gust. (Mai tirziu am aflat că-l opera gazdel). Peste tot, flori: în grădiniță, în zeci de ghivece. Aici locuiește, împreună cu mama sa, muncitoarea la Fabri-ca de ciment, și soția sa, asis-tentă medicală, Mircea Bilcu, secretar al Comitetului ordă-neșii Turzii al U.T.C.

Mircea Bilcu are 28 de ani. Meseria lui — gravor în sticlă, Gîngioșia pe care l-a împrimu-șat-o arta de a înfrumuseța obiecte alite de traighe se res-tinge puternic în tot ce face. În casa la el, admirăm printre altele o bucată de sticlă, ca un trunchi de copac cu coroana retezată. Piatra lîna a poli-zorului a trasat pe ea o formă omenească, înalțindu-se par-că din unde ca o zînd transparen-tă a apelor. Este lucrată, ca și alte obiecte care împodobesc încăperea, de gazda.

La despărțire l-am întrebat: — Cînd te odihnești? — După ce mi-am terminat toate treburile pe ziua respectivă pentru că în ficcare dim-neală îmi zic: „Azi trebuie să fac cutare și cutare lucru!”. În orice caz, cît ar fi de tirziu, nu adorm pînă nu cîțesc ceva. Altfel, am impresia că nu s-a stîrșit ziua.

O școală a talentului

din două piese într-un act. Confruntarea acestui specta-col cu publicul vorbește de sine împotriva acelor colec-tive care se socotesc „cobo-rite” numai la ideea de a se prezenta cu texte de un act. Bineînțeles, vorbesc de acele piese într-un act care conțin valori autentice și nu sînt con-fecționate arid, pentru uzul de duzină.

În întrecerea despre care e vorba, rezultatele, desigur, nu au fost aceleași. Poate și unde ajutorul primit din partea forurilor de specialitate este înegru. Și, în aceeași ordine a cauzelor, pentru că alegerea textelor nu-i todea-una potrivită pe puterile lor, ale interpretelor. Așa, colec-tivul orașului Victoria, cu tot talentul interpretelor, cu greu a putut face față dificultăților textului lui Dorel Dorian „Oricît ar părea de ciu-dat”. Alte formații, ca a-celea din Popeni și orașul Gh. Gheorghiu-Dej, cu reale succese în trecutele competi-ții, de astă dată, dintr-o car-ență de regie, descifrînd pe alături sensul și mesajul tex-tului au imprimat și în-terpreților o linie care nu

era aceea a personajelor pe care urmau să le dea viață. Nu același lucru se poate spune despre specta-colul orașului gazdă, colectivul verșorean — sub conducerea regizorului-actor Emil Boroghina — prezentîndu-se cu o realizare de o prospețime și o undă de poezie cu mult deasupra textului.

Pe aceeași linie se înscrie spectacolul colectivului din Rimnicu Vilcea. Spectacolul care s-a înscris însă ca cel mai bun al „săptă-mîinii” a fost acel din seara patra, a Mediașului, cu „Act venețian” de Camil Petrescu. Pe un text de un înalt nivel literar, eroina seriă, Alce Crăila — în viața cea de toate zilele, Poinc Silvia, ven-todista Casei de cultură și inima colectivului de teatru, împreună cu colegii săi au cucerit sala cu un specta-col sărbătorec de poezie și adevărată artă. Un merit însemnat revine actorului și regizorului Constantin Co-drescu — unul din artiștii noștri mai tîndri care s-a a-propiat cu dragoste, înțele-gere și încredere de aceste colective de amatori. Cred că putem recomanda unui nu-măr mai mare de „profesio-niști” această lăudabilă pre-ocupare cu atît mai mult cu cît sînt echipe care nu s-au prezentat la această manifes-tare din lipsa unui ochi pre-țios care să le fi știut con-tinutul. Și aceasta în regiuni cu destui actori și regiori dis-pozibili pentru cîte o „colabo-rare” cu teatrele populare. În toamna ce vine, ca un fapt firesc zînd pe care le trăim și, răspîndind dorințele de frumusețe și cultură, un număr des-tul de însemnat de formații amatore, consolidate și veri-ficate pînă astăzi printr-o sus-ținută activitate artistică, vor fi promovate în rîndul tea-

trilor populare. În această lu-mină, în selecționarea de ca-dre competente de regizori și mai cu seamă a unui reper-toriu diferențiat, dar și după criteriul înaltei exigențe față de acest repertoriu, după ni-velul și posibilitățile de inter-pretare a colectivelor, un cu-pat mare de o prospețime și o undă de poezie cu mult deasupra textului.

Pe aceeași linie se înscrie spectacolul colectivului din Rimnicu Vilcea. Spectacolul care s-a înscris însă ca cel mai bun al „săptă-mîinii” a fost acel din seara patra, a Mediașului, cu „Act venețian” de Camil Petrescu. Pe un text de un înalt nivel literar, eroina seriă, Alce Crăila — în viața cea de toate zilele, Poinc Silvia, ven-todista Casei de cultură și inima colectivului de teatru, împreună cu colegii săi au cucerit sala cu un specta-col sărbătorec de poezie și adevărată artă. Un merit însemnat revine actorului și regizorului Constantin Co-drescu — unul din artiștii noștri mai tîndri care s-a a-propiat cu dragoste, înțele-gere și încredere de aceste colective de amatori. Cred că putem recomanda unui nu-măr mai mare de „profesio-niști” această lăudabilă pre-ocupare cu atît mai mult cu cît sînt echipe care nu s-au prezentat la această manifes-tare din lipsa unui ochi pre-țios care să le fi știut con-tinutul. Și aceasta în regiuni cu destui actori și regiori dis-pozibili pentru cîte o „colabo-rare” cu teatrele populare. În toamna ce vine, ca un fapt firesc zînd pe care le trăim și, răspîndind dorințele de frumusețe și cultură, un număr des-tul de însemnat de formații amatore, consolidate și veri-ficate pînă astăzi printr-o sus-ținută activitate artistică, vor fi promovate în rîndul tea-

trilor populare. În această lu-mină, în selecționarea de ca-dre competente de regizori și mai cu seamă a unui reper-toriu diferențiat, dar și după criteriul înaltei exigențe față de acest repertoriu, după ni-velul și posibilitățile de inter-pretare a colectivelor, un cu-pat mare de o prospețime și o undă de poezie cu mult deasupra textului.

Pe aceeași linie se înscrie spectacolul colectivului din Rimnicu Vilcea. Spectacolul care s-a înscris însă ca cel mai bun al „săptă-mîinii” a fost acel din seara patra, a Mediașului, cu „Act venețian” de Camil Petrescu. Pe un text de un înalt nivel literar, eroina seriă, Alce Crăila — în viața cea de toate zilele, Poinc Silvia, ven-todista Casei de cultură și inima colectivului de teatru, împreună cu colegii săi au cucerit sala cu un specta-col sărbătorec de poezie și adevărată artă. Un merit însemnat revine actorului și regizorului Constantin Co-drescu — unul din artiștii noștri mai tîndri care s-a a-propiat cu dragoste, înțele-gere și încredere de aceste colective de amatori. Cred că putem recomanda unui nu-măr mai mare de „profesio-niști” această lăudabilă pre-ocupare cu atît mai mult cu cît sînt echipe care nu s-au prezentat la această manifes-tare din lipsa unui ochi pre-țios care să le fi știut con-tinutul. Și aceasta în regiuni cu destui actori și regiori dis-pozibili pentru cîte o „colabo-rare” cu teatrele populare. În toamna ce vine, ca un fapt firesc zînd pe care le trăim și, răspîndind dorințele de frumusețe și cultură, un număr des-tul de însemnat de formații amatore, consolidate și veri-ficate pînă astăzi printr-o sus-ținută activitate artistică, vor fi promovate în rîndul tea-

Acolo unde nu se observă stîrșitul lunii

Am dori ca tovarășii de acolo să ne înțeleagă.

„Noaptea de sîmbătă spre duminică. Pe platforma oțelă-riei nr. 2 munca e în toi.

Secretarul organizației U.T.C. din schimbul „A” ne-a oferit un exemplu din activi-tatea organizației U.T.C. din luna trecută. Într-o ședință U.T.C., șeful schimbului, ingi-nerul Ion Păun, a făcut o se-rie de observații cu privire la calitatea otelului, stăruind a-supra efectelor negative ale temperaturii prea ridicate a acestuia la evacuare. Uteciștorii li s-au comunicat aceste observații și în prima adună-re generală U.T.C. — la sfîrșitul lunii iunie — ei au venit cu propuneri foarte interesan-te.

— Șeful schimbului n-a pu-tut participa, dar am pus pe hîrtie toate propunerile și i le-am înmînat. S-a bucurat și a apreciat mai cu seamă pro-punerile care se refereau la înfîrțirea rolului primilor-tur-nători și primilor-topitori: primii-turătorii să verifice personal calupurile de culoa-rea cioclatei la cuptor pentru a nu mai exista rămă-șițe de samotă; tot ei să con-troleze dacă dopul oalei a fost montat corect; primii-topitori să controleze de mai multe ori cu ajutorul termocuplului de imersiune — temperatura otelului lichid, care, datorită folosirii oxigenului depășește ușor limitele prescrise.

Ne-am oprit la cuptorul 7. La gura de evacuare a cupto-

COLIBA UNCHIULUI TOM — III
pentru ecran panoramic —
rulează la Patria (orele 9; 11; 15; 18; 21).

IN FIECARE ZI, SĂRBĂTOARE
cinemascop —
rulează la Victoria (orele 9.15; 11.30; 13.30; 16; 18.30; 21). Completare: 2; partamentul, Floreasca (orele 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21). Completare: Sandi, să ascu-pe mînași la Corulul Sării (orele 11; 15.30; 18; 20.30).

FĂRĂ PAȘAPORT ÎN TA-
STRĂINA
rulează la Republica (orele 11.30; 14; 16.30; 19; 21.1). Completare: Orizont științi nr. 3.

COPLAN ÎȘI ASUMĂ RISCUL
rulează la Luceafărul (or-8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21). Completare: Excelsior (orele 9; 11.30; 13; 16.15; 18.30; 21). Compleat: Simfonie în alb.

MONEDA ANTICĂ.
rulează la Canal (orele 11.15; 13.30; 16; 18.30). Glo (orele 9; 11; 13.15; 15.15; 21.15). Completare: Stuf, d-zeia (orele 9; 11.15; 13.30; 16.30; 21.15). Completare: zern conducătorilor de partid de stat în regiunea Ottenie CELE DOUĂ ORFELINE.
rulează la București (orele 8.11; 13.30; 16; 18.30; 21). Ci-pletare: Vizita conducător de partid și de stat în regi-Arges; Feroviar (orele 9; 11; 13; 16; 18.30; 21). Melodia (or-8.30; 11.30; 14.30; 17.30; 20.30). Completare: Partidului sla-MINE, MEXICUL!
rulează la Festival, Compl-rea Vizita conducătorilor de partid și de stat în regi- Ottenia (orele 8.30; 11; 13.16; 18.30; 21). Grivița (orele 11.15; 13.30; 16.30; 18.45). Completare: Orizont științi nr. 3.

TOM JONES
rulează la Lumina (orele 8.11; 13.15; 15.45; 18.15; 20.30). Completare: O zi din viața

EU SINT CUBA
rulează la Central (orele 11.45; 14.45; 17.45; 20.45).

IN ȘENUNCHI MĂ ÎNTORC
TINE
rulează la Union (orele 10; 18; 20.45).

FANFAN LA TULIPP
rulează la Duna (orele 11.15; 13.15; 15.15; 18.15; 20.15). C-tare: Stuf. (Program pe copii — dîmînca (orele 10.15; 10.15; 10.15; 10.15).

INSULELE FERMECATE
rulează la Timpiri Nol (o-9-21 în continuare).

DRAGOSTEA ȘI MODA
rulează la Giulești (orele 14.15; 16; 18; 20).

GENTILEMANUL DIN COCOD
rulează la Înfrățire (orele 16; 18; 19; 20.30). Cosmos (o-15.30; 18; 20.45). Complet-18; 20.45).

LA PORTILE PĂMÎNTULUI —
nemascop —
rulează la Crișanș (o-15.30; 18; 19; 20.45). Comp-ter: Un bob neobișnuit.

SERBĂRIE GALANTE
rulează la Dacia (orele 14.45; 16.45; 18.45; 20.45). Completare: Liniort-19; 20.45). MARCHIZ (o-15.30; 18.30; 21). Completare: S-Lira (orele 15.30; 18; 20). Completare: Lucrările coi-șului lucrătorilor din indu-construcția de mașini.

NOAPTEA IGUANEI
rulează la Buzesti (orele 17.30; 20).

ACTIUNEA ZIMBRUL —
mascop —
rulează la Bucgei (orele 9.15; 18; 21). Completare: C-ka; Rahova (orele 15.30; 20.45).

FIIL „MARI URȘOACE” —
mascop —
rulează la Unirea (orele 11.15; 13.30; 15.45; 18.15; 20.45). Completare: vest-entimental.

FANTOMAS
cinemascop —
rulează la Tomis (orele 9; 11.30; 16; 18.30; 21). A- (orele 8.30; 11; 13.30; 18.30; 21). Completare: S-rie în alb.

FIFI ÎNARIPATUL
rulează la Flacăra (orele 11.15; 13.30; 15.45; 18.15; 20.45) dîmînca la 10.15. Completare: Lucrările sfîrșitul lucrătorilor din i-ștria constructoare de mași

SAH LA REGE
rulează la Vitan (orele 18.30). Completare: Trac-ție în alb.

DRAGOSTEA ESTE INTERZIS
rulează la Arta (orele 9; 11.30; 15; 17.30; 20). Cor-19; 21). Simfonie în alb.

ANGELICA MARCHIZ —
RILOR —
cinemascop — „I-
rulează la Mioriia (orele 11; 13.30; 16; 18.30; 21). P-pletare: Crîmka; Paeca (11; 13.30; 16; 18.30; 20.45).

INSPECTORUL
rulează la Progresul (o-15.30; 18; 20.45). Comple-
Lucrările constituții lucr-
tor din industria construc-
de mașini.

PREA TIRZIU
rulează la Flămura (orele 11.15; 13.30; 15.45; 18.15; 20.30). Completare: Sandi, să a-pe mînași!

JOI 14 IULIE 1966

19.00: Pentru cei mic-
cranului cu povești; 19.00:
Ierurnalul; 19.15: Popas
19.30: Gulce; 20.00: Ch-
tineriții; 21.00: Trei tabl-
pe săptămîna; 21.15: Fil-
„Cîntă Alina Barțighe”;
21.30: Reclama Elena Cernel; 23
Televiziunii; 22.40: Bu-
nii meteorologic; 22.45:
chiderea emisiunii.

● Știri însemnări comentarii ● Știri însemnări ● Știri însemnări comentarii ● Știri însemnări comentarii ● Știri însemnări

DE PEȘTE HOTĂRE

Vizita tovarășului Ion Gheorghe Maurer în Iran

(Urmare din pag. 1)

tății, membrii corpului profesoral și studenții au făcut o primire deosebit de călduroasă șefului guvernului român, aplaudându-l cordial de-a lungul aleii principale a grădini universității. La intrarea în clădire, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a fost întâmpinat de rectorul acestui înalt for cultural științific și de profesori. Ceremonia, la care au participat primul ministru iranian și șefii ai misiunilor diplomatice a început prin întoarcerea imnurilor de stat ale României și Iranului.

În cuvântul său, rectorul universității, dr. Jahān Saleh, a urât bun venit, și a vorbit despre viața, activitatea și personalitatea tovarășului Ion Gheorghe Maurer, exprimându-și satisfacția în legătură cu deținerea titlului de doctor honoris causa al universității. Rectorul a dat apoi citire diploma și a înmînat-o, în aplauzele asistenței, șefului guvernului român împreună cu însemnele titlului de doctor honoris causa.

Apoi tovarășul Ion Gheorghe Maurer a rostit o cuvântare următoare cu viu interes de cel prezente. După ce a mulțumit pentru conferirea titlului de doctor honoris causa, vorbitorul a evocat tradițiile culturale vechi ale Iranului și s-a referit la eforturile pe care le face poporul iranian în zilele noastre pentru progresul economic și dezvoltarea socială a țării.

În cuvântul său, vorbitorul a spus: „Sînt convins că înalta onoare ce mi s-a făcut se adresează în primul rând țării careia îi aparțin. Întreaga activitate a statului nostru are drept scop creșterea continuă a bunăstării materiale și culturale a poporului, asigurarea

libertății și demnității omului, formarea multilaterală a personalității sale. Titlul care mi-a fost conferit astăzi învederează prețuirea de care se bucură aici scopurile statului nostru, scopuri care înseamnă proclamarea valorii eminente a personalității umane”.

După ce a menționat activitatea sa în domeniul științelor juridice, vorbitorul a subliniat rolul dreptului în general și al dreptului internațional în dezvoltarea societății umane. În zilele noastre, a spus d-sa, „în viața internațională, nimic nu se poate dobindi și nimic nu se poate păstra fără respectarea, în relațiile dintre state, oricare ar fi orînduirea lor socială, a principiilor suveranității, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, adică

fără respectarea regulilor dreptului”. În încheiere, după ce a relevat însemnătatea pe care o are în zilele noastre lupta pentru menținerea păcii, pentru promovarea colaborării internaționale, vorbitorul a mulțumit din nou pentru titlul de doctor honoris causa ce i s-a conferit.

Miercuri seara, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a oferit în grădina hotelului Hilton din Teheran o recepție în onoarea primului ministru al Iranului, Amir Abbas Hoveida. Au participat membri ai guvernului, senatori și deputați, oameni de artă și cultura, ziariști. Au fost, de asemenea, prezenți șefii ai misiunilor diplomatice, precum și ambasadorul României și membrii ambasadei.

Comentariile presei iraniene

Ziarele din Teheran publică știri și comentarii pe marginea vizitei în Iran a președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer. Ziarele „NEDAYE IRAN NOVIN“ (guvernamental), „KAYHAN INTERNATIONAL“, „TEHERAN JOURNAL“, „JOURNAL DE TEHERAN“, „AJANG“, „PEYGHAME ENROUZ“, „MOURCE“ și altele, redau date biografice informând despre activitatea tovarășului Ion Gheorghe Maurer, urîndu-i bun venit în Iran și succes în vizita sa.

Prezintă programul vizitei presa subliniază faptul că întîlnirile ce vor avea loc vor duce la o mai strînsă colaborare între România și Iran. Ele remarcă faptul că această vizită și convorbirile ce vor avea loc, vor crea noi posibilități pentru lărgirea relațiilor economice dintre cele două țări.

Ziarul „AJANG“ arată printre altele, că „între România și Iran există un teren propice pentru colaborarea multilaterală și că ea se va dezvolta în urma convorbirilor ce vor avea loc cu prilejul vizitei președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer”.

„TEHERAN JOURNAL“ relevă că în cadrul convorbirilor dintre Ion Gheorghe Maurer și Amir Abbas Hoveida, se așteaptă să se ajungă la realizarea unor proiecte economice comune. „În timpul vizitei în România, adaugă ziarul, șahinșahul Iranului a fost favorabil impresionat de felul și rapiditatea cu care se realizează construcțiile de locuințe. România a realizat mari progrese în domeniul industrial și, ca atare, poate sprijini Iranul în multe sectoare ale industriei sale, în dezvoltarea sa economică”.

Ziarul „KAYHAN INTERNATIONAL“ comentează favorabil posibilitățile de dezvoltare a colaborării economice dintre cele două țări, subliniind în același timp că în politica externă a României și Iranului există numeroase puncte de vedere comune.

Protestul tinerilor finlandezi

FINLANDA: Demonstrație studențească la Helsinki împotriva agresiunii americane în Vietnam

Oaspeți români în Marea Britanie

Delegația română condusă de Angelo Miculescu, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, care se află în Marea Britanie la invitația guvernului britanic, a făcut o călătorie prin țară, vizitînd mai multe obiective agricole, printre care ferme, instalații, laboratoare. Expoziția agricolă de la Stanleigh Abbey, Colegiul agricol „Amplefort” și altele, au fost vizitate de delegație. Specialiștii și experții britanici, care au însoțit delegația pe parcurs au prezentat o serie de aspecte ale mecanizării agriculturii engleze, înfățișînd totodată rezultatele în ce privește randamentul lor în ridicarea producției.

Atacuri ale forțelor patriotice sud-vietnameze

Forțele patriotice din Vietnamul de sud continuă să provoace trupelor saigoneze și armatei intervenționiste americane pierderi importante, relevate de altfel și de corespondenții agențiilor de presă. La 9 iulie, în provincia Thu Dau Mot patrioții au declanșat un puternic foc prin surprindere asupra unei coloane blindate a diviziei I de infanterie americană. Cu acest prilej au fost distruse 30 de tancuri și mașini blindate ale inamicului, au fost doborîte un avion și un elicopter americane și au fost seși din luptă numeroși soldați americani.

pină la 5 iulie, forțele patriotice au ucis și rănit aproape 1.000 de soldați saigonezi și americani. A fost scoasă din luptă de asemenea, o unitate blindată. Patrioții au distrus 18 vehicule militare și au reușit să doboare un avion și trei elicoptere americane.

La Saigon s-a anunțat, în sfîrșit, care este componența noului cabinet, în urma „remanierii” efectuate de către generalul Ky în guvernul său militar. Noua formație nu include nici o modificare semnificativă, iar faptul că a apărut un ministru civil în directoratul militar de la Saigon, nu are alt scop decît să inducă în eroare opinia publică, care se pronunță deschis împotriva guvernului generalului Ky.

Adevăr amar

Din toate mărturiile americane despre războiul barbar dus de Statele Unite în Vietnam, cele mai revelatoare, mai pregnante sînt rîndurile tinerilor soldați americani care scriu părinților, rudelor lor. NEW YORK POST a reprodus în numărul lui de luni scrisoarea lui Lee Bouny, tînăr soldat în regimentul 26 al diviziei I americane cantonată la Pham Vinh. El descrie ororile pe care agresorii le făptuiesc pe pămîntul vietnamez. „Orîndu trecem — scrie Lee — totul e pirjolit și distrus. Sate întregi sînt în ruine. Și peste tot, oameanii ne privesc cu încredință. În cuvinte simple, tînărul american vorbește apoi despre lupta patrioților sud-vietnamezi. „Orîndu mergem dăm de teritorii controlate de Vietcong (denumire dată forțelor patriotice sud-vietnameze n.r.). Vietcongul e pretutindeni și nici măcar taberele noastre fortificate nu ne oferă mare siguranță. Nu-i descoperim pe luptătorii vietcong decît atunci cînd ei singuri vor să se lase descoperiți. Și, de fiecare dată cînd îi descoperim, cădem în ambuscadă. La 12 iunie compania noastră a căzut într-o astfel de ambuscadă. Am pierdut 18 oameni, ucis. Treizeci dintre noi printre care și eu, am fost răniți. Unitatea Vietcong ne-a capturat aproape toate armele noastre grele”.

Lee a venit în Vietnamul de sud, împreună cu unitatea lui, în martie. Concluziile pe care le-a scris le împărtășește cu sinceritate părinților în scrisoarea adresată lor. „Treis luni ne-au învățat multe și ne-au făcut să descoperim un adevăr amar. Și eu și toți camarazii mei sîntem convinși că tot ce se petrece aici nu se poate sfîrși bine pentru America. E o rușine și un dezastru”.

Adevăr amar descoperit de Lee și de mulți dintre camarazii lui sînt faedrum în mintea și conștiința unui număr din ce în ce mai mare de americani.

E. R.

Ecouri la Declarațiile adoptate la Constătuirea de la București

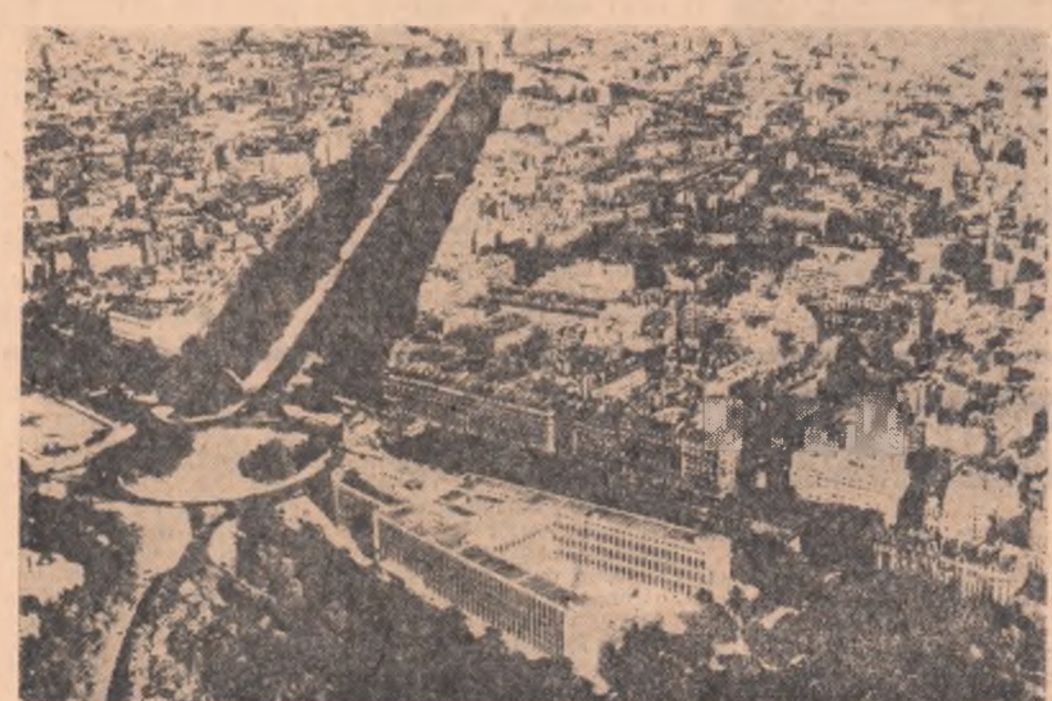
La Sofia a avut loc o ședință comună a C.C. al Partidului Comunist Bulgar și a Consiliului de Miniștri la care au participat, de asemenea, membri ai Prezidiului Uniunii Populare agrare bulgare. Stancho Todorov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, a prezentat o informare cu privire la Constătuirea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Vurșovia și cu privire la întîlnirea conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești și a șefilor guvernelor țărilor membre ale C.A.E.R.

C.C. al P.C. Bulgar și Consiliul de Miniștri al R.P. Bulgaria au aprobat o hotărîre în care se arată că ele acordă o înaltă apreciere lucrărilor Constătuirii și întîlnirii de la București.

La festivitatea dării în exploatare a unui nou combinat de hîrtie și celuloză din localitatea Ostroleka din R.P. Polonă, la care au luat parte conducătorii de partid și de stat, a rostit o cuvîntare Edward Ochab, președintele Consiliului de Stat al R.P. Polone. El a subliniat cu acest prilej însemnătatea combinatului pentru economia națională poloneză.

Referîndu-se apoi la unele probleme ale situației internaționale, vorbitorul a relevat că masele populare din R.P. Polonă se solidarizează cu Declarația adoptată de statele participante la Constătuirea

de la București care condamnă agresiunea împotriva Vietnamului și arată că sînt gata să înlesnească plecarea voluntarilor polonezi în Vietnam, dacă guvernul R.D. Vietnam își va exprima o asemenea cerere.

FRANȚA: Vedere din Paris

Dezbaterile în Consiliul de tutelă

Consiliul de tutelă al O.N.U. și-a încheiat dezbaterile în problema situației din teritoriile Noua Guinee și Papua, aflate sub tutela australiană. În cursul dezbaterilor a luat cuvîntul delegatul sovietic, Makarevici, care a subliniat că guvernul australian tinde să-și mențină dominația asupra acestor teritorii cu intenția de a le include în sfera acțiunilor agresive ale blocurilor militare din care face parte Australia. El a cerut să fie întreprinse măsuri pentru ca puterea să fie transferată populației băștinase, potrivit recomandărilor Adunării Generale a O.N.U.

Delegatul australian a încercat să convingă pe membrii Consiliului de „grăji dezintereșate” pe care o poartă Australia popoarele din aceste teritorii. Reprezentantul Liberiei, Nathaniel Eastman, a arătat că delegatul australian a dat în mod clar să se înțeleagă că Australia nu intenționează să îndeplinească rezoluțiile Adunării Generale cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale. Eastman a declarat că aceste teritorii „trebuie să devină libere și independente” și a criticat totodată poziția guvernului Noii Zeelande, care sprijină Australia în problema teritoriilor coloniale.

Tonul a fost dat în 1961, cu un an înainte de obținerea independenței, prin asasinarea primului ministru Louis Rwagasore. De atunci și pînă în prezent istoria micului regat Burundi (30.000 km.p. și 3.000.000 locuitori) n-a fost decît o suită de episoade sîngeroase, înscrise în același context: lupta pentru putere.

Condițiile istorice specifice ale acestei țări au făcut ca rivalitățile interne să debuteze cu ciocniri pe criterii rasiale, intrucît populația de bază aparține a două triburi diferite: Watutsi și Bahutu. Cel provenit din tribul Watutsi reprezintă 15 la sută din populație, au exercitat de cîteva sute de ani încoace, puterea absolută, în țară, trăindu-i pe Bahutu ca pe niște sclavi. Perioada postbelică a însemnat însă emanciparea populației asprute care și-a afirmat voința și a luptat cu dîrzenie pentru obținerea independenței. Așa că, în cele din urmă, ștergerea urmelor trecutului și apropierea dintre cele două triburi, pentru realizarea deplinei egalități între toți cetățenii țării, devinse

iminentă. Este ceea ce a înțeles și a căutat să înfăptuiască în 1961 premierul Rwagasore. Dar, cercurile feudale din Burundi nu se puteau împăca cu ideea pierderii privilegiilor lor. Și, cum feudalii (ca și cei ce dețineau funcțiile de conducere în administrație, magis-

nale și Senatulul, aleși în 1955) la care regele Mwambutsa IV și-a dat largul său concurs. Un al doilea prim ministru Pierre Ngendandumwe a fost asasinat, un altul Leopold Bihar, grav rănit. Autorii atentatelor, făcînd parte din aristocrația feudală ultra-

reacționară, căutau să înăbușe astfel orice intenție de transformări democratice. Dar nemulțumirile populare creșeau tot mai mult. După ce a încercat să strîngă un contingent de mercenari care să-l aperi, Mwambutsa IV a fost nevoit, în octombrie 1965, să fugă din țară, stabi-

Luptă pentru putere în Burundi

lindu-se la Geneva. Explicația oficială: „tratament medical”. „Tratamentul” s-a prelungit, însă foarte mult și între timp feciorul regelui, primul moștenitor Charles Ndirwe, și-a pus ochii pe tron. Ce s-a întîmplat ulterior, este cunoscut. Prințul a hotărît vinerea trecută să preia întreaga putere, desființînd constituția, înlăturînd pe tatăl său și guvernul pe deasupra.

Ce se va întîmpla de acum înainte? În cuvîntarea ținută după preluarea conducerii, Charles a precizat că „de la moartea (adică de la uciderea n.n.) lui Rwagasore, guvernul s-a succedat într-o cadență foarte rapidă, asasinatelor politice și comploturilor s-au înmulțit”. Înseamnă oare că prințul e hotărît să schimbe această stare de lucruri? Și-n cazul cînd e la păstru puterea se vor pune capît asasinărilor și fărîdelegilor? Este desigur, cu totul prematur să facem pronosticuri. Decamdată se poate afirma cu certitudine că e vorba de un nou episod al luptei pentru putere. Luptă începută cu ani în urmă.

Miercuri au continuat la Paris și în suburbiile pariziene manifestațiile închinăte „Zilelor acțiunii pentru pace în Vietnam și solidaritate cu poporul vietnamez”. Un număr de 80 de personalități franceze, oameni de știință, de literă și de artă, au semnat un apel prin care cer respectarea acordurilor de la Geneva. Apelu-i cheamă bărbății și femeile din întreaga Franță să-și exprime solidaritatea cu poporul vietnamez în lupta acestuia pentru cucerirea independenței.

Printre semnatarii figurează numele scriitorilor Louis Aragon, Jean-Paul Sartre, Simone de Beauvoir, Elsa Triolet, Germaine Hevle Bazin, ale cîntăreților Jean Ferrat și Hugue Aufray, precum și ale actorilor Jean Renaudis, Yves Ciampi, Joris Ivens etc.

După incidentele de la Salonic

În momentul de față opinia publică greacă discută cu aprindere posibilele consecințe ale evenimentelor de duminică.

Cu atît mai mult cu cit serioasele incidente survenite în nordul Greciei între agricultori și forțele de poliție s-au desfășurat tocmă în perioada cînd se împlinea un an de la plecarea lui Papandreu din fruntea guvernului și de la grava criză politică ce a tulburat Grecia în cursul verii trecute.

Presă acordă un mare spațiu informațiilor în legătură cu incidentele și declarațiile diversilor oameni politici. Partidele de centru și de stînga protestează cu energie împotriva celor care au ordonat deschiderea focului împotriva agricultorilor care manifestau pentru satisfacerea revendicărilor lor economice. Intr-un comunicat dat publicității, fostul premier Papandreu a acuzat guvernul pentru provocarea incidentelor.

Potrivit unor informații transmise de agențiile de presă, importante manifestații de protest au fost anunțate de partidele de stînga și de centru. Autoritățile acuză pe partizanii fostului prim-ministru că ar pregăti tulburări. Guvernul a anunțat luarea unor hotărîri pentru împiedicarea eventualelor dezordini. Printre acestea figurează și propunerea de desființare a organizației de tineret „Lambakis”. (Amintim că această organizație a luat numele unui fost deputat de stînga care a fost asasinat la Salonic). Partidul de dreapta, ERE, a susținut acțiunile întreprinse de guvern și a cerut să se ia „măsuri drastice împotriva unor

asemenea manifestații” (e vorba de eventuale noi manifestații revendicative ale cultivatorilor).

În momentul de față partidele de stînga cer organizarea grăbnică a unor noi alegeri. Partidele din coaliția guvernamentală par să respingă ideea susținută că actuala perioadă de criză nu ar fi propice pentru chemarea corpului electoral în fața urnelor.

Indiferent de felul cum va fi rezolvată actuala tensiune politică — remarcă majoritatea observatorilor din capitala greacă — problema de bază care a provocat demonstrațiile tărănești pare deocamdată insolubilă. În urma acordurilor încheiate cu S.U.A., Grecia nu-și poate exporta anumite surplusuri agrare. Pentru a împiedica pe țărani să cultive în continuare grîu, autoritățile au făcut prețuri scăzute pentru vînzarea acestui produs. O dată cu pagubele produse cultivatorilor, măsura afectează și comerțul exterior al țării.

Ministrul grec al comerțului, Kathris, a declarat la Bruxelles că țara sa are de îndeplinit pierderi serioase de pe urma acordurilor internaționale la care participă. Referîndu-se la situația existentă în urma asocierii Greciei la Piața comună, ministrul a declarat: „Grecia se va putea găsi în viitor în penibila și dificilă situație de a lua eventuale măsuri comerciale puțin dorite, măsuri care vor deveni necesare în cazul în care va continua deficitul prelungit al balanței sale comerciale”. Deficitul, a adăugat ministrul, va atinge la sfîrșitul acestui an suma de 650 milioane dolari.

EUGEN PROEBUS